

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370371248/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

fra Rigsdagen kom til at følges med ham ned ad Gaden. Johan, der hverken sad i de vigtigste Udvalg eller i Partibestyrelsen, havde sjældent Lejlighed til Samtale med de ledende Mænd. Han greb derfor nu Øjeblikket og nærmede sig forlegen den store Fører.

Efter nogle indledende Bemærkninger om Højres Svaghed i Debatten, sagde Johan:

»Tror De, at Ministeriet virkelig vil fremtvinge Provisoriet?«

»Lad os ikke tænke paa dette Ministerium som en Almagt — det er næppe hverken klogt eller demokratisk tænkt. Der raader heldigvis andre Faktorer her i Landet, som man ikke springer forbi. Jeg tror ikke, man bør forudsætte den Art Ting, førend de sker.«

»Jamen, Ministeriet har dog tidligere —«

»Da var Folket ikke modent, Hr. Gerner! Nu er hver Mand i Landet lydhør for Grundlovsbruddet. Man betænker sig, inden man tager Kampen op med det store, menige Folk.«

»Men hvis nu alligevel — hvorledes tænker saa Førerne at ville —«

»Der findes hverken Førere eller Menige i en saadan Situation: hver Mand gør sin Pligt,

tænker jeg. Folket stoler paa os alle, men vi maa ogsaa stole paa Folket, Hr. Gerner! Der er Kraften, der er Viljen og den brede, sunde Retsfølelse, som ingen Junker Hejsahop kan bryde. Tror De, at noget Ministerium i Længden kan staa imod Folkeviljen? Men Udholdenhed, det maa der til, om denne Kamp skal føres til en lykkelig Udgang for Folket.«

»Jeg tvivler ikke om, at det danske Folk vil rejse sig som én Mand, og jeg tilstaar, at jeg egentlig længes efter at faa Ende paa dette Sejgpineri, hvori man gaar her paa Rigsdagen.«

»Et Øjeblik, Hr. Gerner! De har nu den Dannelse og de Kundskaber, som vi Bønder aldrig faar, og derfor bliver det heller ikke til noget Stort med os, om vi end kan gøre vor lille Gærning. Dog De er jo endnu ung i Politiken, og jeg har vel været saa mange Aar med, at jeg snart bliver gammel og aflægs, men tør maaske dog sige Dem, at man ikke med let Sind skal gaa til en Situation, hvor Grundloven ikke overholdes. Jeg anser dette for en Ulykke for Landet, for Højre som for Venstre, for By som for Bonde, for os alle — maaske uafvendelig, men sandelig en Ulykke. Vê dem, fra hvem Forargelsen kommer!«